

Når anlægsarbejdet i forbindelse med Øresundsforbindelsen er afsluttet, vil der være etableret en fælles landegrænse mellem Danmark og Sverige. Begge lande vil derfor skulle afgive erklæringer i henhold til Schengen-konventionens artikel 41, stk. 9, om vilkårene for grænseoverskridende forfølgelse over den fælles landegrænse.

Efter det oplyste forventes den faste forbindelse over Øresund at kunne tages i brug i 2. halvår af år 2000.

På denne baggrund har jeg i samråd med min svenske kollega besluttet at nedsætte en fælles dansk/svensk arbejdsgruppe med repræsentanter for bl.a. de to landes justitsministerier og politimyndigheder.

Arbejdsgruppen har fået til opgave at overveje og afklare de politi-, alarmerings- og beredskabsmæssige spørgsmål, som etableringen af en fast forbindelse over Øresund rejser.

Arbejdet skal danne grundlag dels for afgivelsen af erklæringer i henhold til Schengen-konventionens artikel 41, stk. 9, dels indgåelsen af en regeringsaftale om det praktiske politisamarbejde, når Øresundsforbindelsen åbner.

Der er ikke aktuelle planer om at revidere den erklæring vedrørende grænseoverskridende forfølgelse ind i Danmark over den dansk/tyske landegrænse, som Danmark afgav i forbindelse med ratifikationen af aftalen om Danmarks tiltrædelse af Schengen-konventionen.

Spm. nr. S 658

Til skatteministeren (19/6 98) af:

Erik Jacobsen (V):

»Vil ministeren tage initiativ til at revurdere hele dobbeltbeskatningsaftalen mellem Danmark og Tyskland?«

Begrundelse

Som aftalen fungerer i praksis, rammer den meget skævt, hvilket har bevirket, at grænsekommunerne mister store skatteindtægter, og at udgifterne til de sociale ydelser stiger drastisk, hvilket på længere sigt kan få helt uoverskuelige konsekvenser for de berørte kommuner.

Svar (30/6 98)

Skatteministeren (Ole Stavad):

I begrundelsen for spørgsmålet henvises der til dobbeltbeskatningsaftalens virkninger for kommunerne ved den dansk-tyske grænse.

Jeg kan hertil oplyse, at kommunerne i Sønderjylland flere gange har kritiseret dobbeltbeskatningsaftalen fra 1995 med Tyskland. Kritikken har drejet sig om aftalens regler om den danske skattemæssige behandling af personer, der er bosat her i landet og modtager tysk lønindkomst og tysk social pension.

Tysklandsaftalen medfører, at lønindkomst for arbejde kan beskattes i den stat, hvor arbejdet er udført (arbejdsstaten), og at sociale pensioner kan beskattes i den stat, hvorfra pensionen udbetales (kildestaten), uanset at lønmodtageren eller pensionisten er bosat i den anden stat (bopælsstaten). Aftalen medfører endvidere, at bopælsstaten kan medregne indkomsten ved dens beskatning af modtagerens eventuelle anden indkomst (eksempion med progressionsforbehold).

Aftalen har dog en klausul om, at bopælsstaten kan ændre den skattemæssige behandling, således at bopælsstaten også beskatter lønindkomst fra det andet land, men i så fald skal bopælsstaten nedsætte sin skat af lønindkomsten med den skat, som arbejdsstaten har opkrævet af denne indkomst (credit).

Baggrunden for de sønderjyske kommuners kritik er, at tyske statsborgere i overensstemmelse med EU-retten kan bosætte sig her i landet. Kommunerne har i de senere år oplevet en tilflytning af tyske statsborgere, og de frygter, at denne udvikling vil fortsætte. Dobbeltbeskatningsaftalen medfører, at kommunerne ikke kan beskatte den del af deres borgere, der modtager tysk løn eller tysk social pension, uanset at disse borgere har ret til en række sociale ydelser.

Kommunerne ønsker at ændre dobbeltbeskatningsaftalen, så indkomst fra Tyskland kun kan beskattes i Danmark, når indkomstmodtageren er bosat her i landet. Hvis Tyskland fortsat skal have ret til at beskatte personer, der er bosat her i landet, af indkomst fra Tyskland, ønsker kommunerne, at Danmark også skal kunne beskatte indkomsten, dog så den danske skat af den tyske indkomst nedsættes med den tyske skat af samme indkomst (credit).

Jeg vil først understrege, at der ikke er skattemæssige fordele for tyske statsborgere ved at